

Čika Nikola Blaženić ili kako su ga većina Starčevaca prepoznavali - Agronom, što baš i nije voleo da ga tako zovu, rodio se davne 1929. godine od oca Nikole i majke Magdalene rođ. Graovac. Imao je još dve sestre, Rozu i Celestinu, koje su bile starije od njega, tako da je on bio najmlađi u porodici. Kuća im je bila prvo u ulici Petra Drapšina, druga od ćoška s Nadelskom ulicom, a to su bile Blaženićeve kuće. Većina porodica Blaženić bile su brojne, a neke su se isticale i po bogatstvu, u ono doba to je značilo puno zemlje. Tako je i čika Nikolina porodica osim što je u ataru imala puno zemlje imala i placeva u samom selu. Jedan od placeva bio je u Lole Ribara, a drugi je ubio u Petra Drapšina odmah preko Nadelske ulice od Blaženićevih kuća, a preko puta od Terzićevih. Čika Nikola se oženio Magdalenom, rođ. Šulaja, 1949. godine i iz tog braka rodile su se Katica i Svetlana. Čenidbom sa teta Lenkom, posed se još uvećao, jer je došlo i nasledstvo kako od Šulajnovih, tako još i od baba Mile Ivankovićeve. Na takvom velikom posedu trebalo je i puno raditi, kako bi se dobro i zaradilo. Čika Nikola je vidio napredak u primeni novih agrotehničkih mera u poljoprivredi, pa je postao jedan od naprednih poljoprivrednika u selu, što mu je i donelo nadimak „Agronom“. Osim što se bavio osnovnom poljoprivrednom proizvodnjom, uzgajao je breskve i jagode. To nisu bile one obične breskve vinogradarske, nego one krupne koje u sred leta rode, a to je bila novost ne samo za Starčevo nego i za okolinu, a naročito za pančevačku pijacu. Negde s početka šesdesetih godina u Starčevo su se počeli da se doseljavaju Bosanci iz srednje Bosne, iz okoline Zavidovića i Vozuće. Kako su tražili placeve za izgradnju kuća, to se čika Nikoli ukazala prilika da voćnjak rasparceliše na manja gradilišta i da tako proda, jer su breskve bile na izdisaju i obnavljanje voćnjaka se više nije isplatilo. Nekako u isto vreme na placu u Lole Ribara, čika Nikola je počeo izgradnju nove kuće, tada smo mi govorili Blaženićevi sele kuću, jer su jedan deo stare kuće u Petra Drapšina porušili i materijal selili u Lole Ribara. No gradnja nove kuće u Lole Ribara isto je za Starčevo bila novost. Niko do tada temelje kuće nije gradio od kamena i mislim da je ovo bila prva kuća u selu koja ima kamene temelje. I na tome se videlo da je čika Nikola napredan sa svojim idejama, jer kameni temelji ne trebaju izolaciju i zidovi ne navlače vlagu u kuću. Još u nekim detaljima kod izgradnje je čika Nikola imao vizije o budućnosti, ali nije odstupio i od tradicionalnog izgleda kuća iz tog perioda. Za sve ovo što je radio, trebalo je namaknuti i novce, a to je mogao samo isključivo marljivim i naporim radom na poljoprivredi, koristeći kako svoja saznanja, tako i modernu opremu i tehniku. Vrlo brzo je sa konske zaprege prešao na traktor i još neke mašine, a šinska kola još pre toga je zamenio špediterom, a uz traktor i velikom prikolicom. Sećam se dobro da je i nakon mehanizacije zadržao mali špediter i jednog konja, nekakvog zelenka, pa smo mi deca s tim malim špediterom znali ići na izlet u Ivanovo preko Rita, a kočijašio je stari deda Nikola. Sve više se osećao napredak u Blaženićovoj kući, jer su se čika Nikola i teta Lenka okrenuli proizvodnji povrća i prodaji vlastitih proizvoda na pijaci u Beogradu. Za tako nešto trebalo je imati i vlastiti kamion, pa je čika Nikola i to nabavio. Na taj način su Beograđani svaki dan imali na tezgi kod teta Lenke frišku robu. Kako su išle godine, a Katica i Svetlana završile školovanje, sve je više razmišljao kako njima pomoći. Za Katicu i zeta Stevu kupio je u zagrebačkoj Dubravi malu kućicu, ali sa velikim placom, na kojem je niknuo dvojni objekt, velika porodična kuća u kojoj ima mesta za sve.

Došle su i devedesete godine, promene u društvu, pa i nesrećni rat koji je uzrokovao i preseljenje stanovništva. Tako je i čika Nikola i teta Lenka i još živu baba Lenku preselio u Zagreb, menjajući kuću za kuću, te je tako i on postao Zagrepčaninom. Napustio nas je nakon

O STARČEVCIMA - Nikola Blaženić Agronom

Napisao Vinko Rukavina
petak, 05 jun 2015 21:13

plodnog života, sredinom leta 1996. godine i pokopan je na zagrebačkom groblju Miroševac.